

faa et andet Syn, men jeg er sikker paa, at det Syn, jeg da vilde faa paa Forholdene, vilde bestyrke mig endnu stærkere i, at, er der noget, Husmændene trænge til, saa er det først og fremmest det at have Ret til at styre deres egne Sager, at faa Ret til at afkaste det Aag af Afhængighed, hvori de i saa mange Aar have været holdte nede af Gaardmændene og Proprietærerne:

Landbrugsministeren (Ole Hansen): Det ærede Medlem oplyste jo nu, at der var en hel Del Husmænd og Fiskere, som havde henvendt sig til ham om at bringe de Sager frem, som der her er Tale om. Jeg vil sige, at jeg antager, de aldrig oftere ville henvende sig til det ærede Medlem. Jeg tror ikke, de gøre det mere, for de ere sikkert nok nu klare over — eller ville snart blive det —, at det er et meget forkert Sted at henvende sig, naar de ville have noget ud af de Sager, de ønske fremmede. Naar det ærede Medlem dernæst vilde gøre gældende, at de vare nødte til at henvende sig til ham, og at det slet ikke kunde nytte, at de henvendte sig til Ministeren, for jeg vilde afvise dem, saa har det ærede Medlem ingen som helst Ret til at komme med saadan en Udtalelse. Jeg udtalte netop i Lørdags, at for saa vidt der fremkom Andragender fra Husmandsforeninger om at faa Del i disse Tilskud til Fremme af Husmandssagen, var det et Spørgsmaal, som kunde overvejes, som der kunde forhandles om, og maaske Resultatet kunde blive, at der kunde blive et Samarbejde mellem Landboforeningerne og Husmandsforeningerne. Det udtalte jeg i Lørdags, og det ærede Medlem har ingen Ret til at sige, at jeg vilde afvise de paagældende, for saa vidt de henvendte sig til mig.

N. C. Jensen: Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) sluttede med at udtale, at dersom han var Husmand paa Heden, var det rimeligt nok, at hans Syn da vilde blive ændret. Ja, det tror jeg, det vilde blive med Nødvendighedens Magt, men slet ikke i den Retning, som det ærede Medlem selv tænker. Dersom han skulde til at arbejde paa Heden som Husmand under disse Kaar, vilde han snart af den praktiske Nødvendighed komme til at indse, at hans Interesser ikke faldt sammen med Socialdemokratiets, men med det øvrige arbejdende Landbrugs. Det er det, han i første Række vilde komme til at føle,

dersom han da har Betingelserne for at kunne sætte sig ind i Husmændenes Kaar. Det ærede Medlem sagde, at disse Dommere, som fik deres Part af Bevillingerne, vare i disse Foreningers Bestyrelser. Jeg skal oplyse det ærede Medlem om, at disse Dommere blive valgte som Dommere netop for denne Sag. I den Forening, jeg har den Ære at være Formand for, er der 3 Husmænd, deres Hverv tager 3 Dage først i Juni Maaned, idet de skulle rundt i en temmelig stor Udstrækning, og saa vidt jeg husker, er det 18 Kr., de have for disse 3 Dages Arbejde. Det vilde det ærede Medlem ganske sikkert kalde en Sulteløn, men vi havde ikke Raad til at give mere. Imidlertid synes det jo, at nu skal det være noget, Bestyrelserne sidde og mæske sig rigtig med paa Statskassens Bekostning. Nej, det ærede Medlem har, synes det mig, ved sine Udtalelser klart og utvetydigt bevist, at han er stærk i at paastaa, men at han ikke formaar at godtgøre sin Forstand paa de Spørgsmaal, han her taler om, i den Betydning, at han har Berettigelse til at kritisere, som han gør.

Reventlow: Ja, jeg synes nu, at jeg kunde forstaa, hvordan det var, at Regnskabet skulde stilles op, naar det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) paastod, at Foreningerne ikke af deres egne Kasser gav noget Tilskud til Husmandspræmieringen. Jeg tror, jeg forstod det, men det forekommer mig — og jeg er overbevist om, at det gaar hvert enkelt Medlem her i Tinget paa samme Maade — saa forvirret og vildt, at det vilde være umuligt at faa et saadant Regnskab paa Papiret. Det er klart, at det ærede Medlem ikke har nogen som helst Indsigt i Forholdene i Landboforeningerne, og det forekommer mig efter denne Diskussion, at det vilde have været heldigst, om det ærede Medlem havde afholdt sig fra at tale om denne Sag.

Naar det ærede Medlem sagde, at jeg havde stillet mig op for at rose mig, saa benægter jeg det paa det bestemteste. Det var det ærede Medlem, som kaldte mig frem. Det var det ærede Medlem, som sagde, at Bestyrelsen gjorde sig til gode med alt muligt og tog alle mulige Penge ud af Kassen for selv at nyde de Gøder, som de kunne skaffe sig for Foreningens Penge (Afbrydelse) . . . Jo, Bøf og andet lignende. Derfor tillod jeg mig at bemærke, at Lokalforeningerne pleje ikke at gøre det, fordi den Kreds, de virke i, er